

»Čas je prišel, človeka pa ni!«

Takrat pa škripne in se zlomi most. Fant pa pravi:

»Zmerom sem rad kleče opoldne molil — pa bom še!«

(Žehcula, Malenski Vrh)

Črne bukve

7. Neki kmet je imel črne bukve. Neko nedeljo, ko je šel k maši, jih je v hiši na mizi pozabil. Šele sredi maše se je spomnil pa tekel domov. Doma je bilo že polno hudičev okoli hiše. V hiši pa je hlapec bukve bral. Hudiči, ki jih je priklical, se niso dali odgnati. Gospodar jim pravi:

»V gorenji hiši imam dva mernika maka, stresel ga bom ven skozi okno. Če ga boste pobrali prej, kot bom doli prišel, bova oba s hlapcem vaša.«

Ko je vsul mak skozi okno, ga je razkropil, kolikor ga je najbolj mogel. Ko pa je prišel dol, so imeli hudiči že vse pobrano. Samo tri makova zrna, ki so ostala kmetu za nohtom, niso mogli dobiti. Ko jih jim je pokazal, so oba pustili in izginili.

(Malšen, Dolenčiče)

Divji mož in divja žena

8. Ko so pri kmetu Grosnu v Rovtu spomladi orali, je pastir, ki je držal kolca, zaslišal, kako divja žena s strgulo po mentrgi strže. Hitro zavpije:

»Še meni en hlebec!«

Ko so po južini prišli nazaj na njivo, je pastir dobil velik hlebec dobrega kruha na kolcah.

(Vinko Ažbe, v. Gribovškov, Zapreval)

9. Nekoč je šel neki mož pod Mladim vrhom pa zasliši, da divjega moža žena s strgulo strže. Zavpije:

»Še meni hlebec!«

Pa gre naprej. Nazaj grede ga je pa ravno na tistem mestu pričakala divja žena. Da mu hlebec, iz same prsti zamešen, pa pravi:

»Vsega snej! Če ga pa ne boš snedel, te bom zmlela kot mlinski kamen moko.«

(Alojzija Dolenc, v. Tavčarjeva, Četena Ravan)

10. V starih časih je živela v Lubniku divja žena. Nekoč je šel kmet Krivar iz Krivega Brda v Loko pa je slišal, da je s strgulo postrgala, ker je ravno peko imela. Pa zavpije:

»Še meni en hlebec!«

Pa gre naprej proti Loki. Nazaj grede pa dobi ravno tam hlebec kruha v prt zavit. Nič se ni zmenil, da bi ga pobral, kar šel je možko naprej. Še ni bil daleč, ko se oglasi divja žena:

»Še ti in tvoji otroci bojo kruha stradali, ker nočeš tega pobrati!«

Še tisto pomlad je že prišel na Mlako žita prosit — ga še za seme ni imel. Pa tudi zanaprej je bila pri Krivarju velika revščina.

(Temincova mati, Mlaka)

11. Nekoč je v Lubniku začela vpiti divja žena na sredpostno sredo:

»Bob sej! Bob sej!«